

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 390/2017
10.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног–адвоката Велимира Липована, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К бр.14/15 од 17.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1538/16 од 21.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 10. маја 2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Велимира Липована, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К бр.14/15 од 17.10.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1538/16 од 21.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 4К бр.14/15 од 17.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је на основу одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 2 године.

Истом пресудом на основу члана 261. став 2. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено је одређено да ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити посебним решењем, а оштећени ББ је на основу члана 258. став 4. ЗКП упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1538/16 од 21.12.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину, окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Зрењанину 4К бр.14/15 од 17.10.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Велимир Липован, не наводећи

законски основ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине у целини или делимично побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном или апелационом суду, уз налог да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде у целини или делимично, или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и утврди повреду закона.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета и захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев је неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог законика, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) Законика о кривичном поступку.

Према повратници која се налази у списима предмета, окривљени АА је другостепену одлуку – пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1538/16 од 21.12.2016. године примио лично дана 12.01.2017. године, а бранилац окривљеног- адвокат Велимир Липован је, према пријемном печату суда, захтев за заштиту законитости поднео препоручено, преко поште, дана 20.04.2017. године.

Како је, дакле, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев одбацио као неблаговремен.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић